

KUOLLEITA.

Kauppias Leo Pankkonen.

Kauppias Leo Pankkonen kuoli Äänekoskella viime vuoden viimeisenä päivänä vaikean taudin murtamana. Hän oli syntynyt Uhtualla helmikuun 20 p:nä 1880. Jo 9-vuotiaana hän siirtyi Suomeen ollen aluksi juoksupoikana Lahdessa. Sen jälkeen hän oli useita vuosia myymälänhoitajana Mainiemen sahalla. Arvannostossa hänen onnistui vapautua sotapalveluksesta. V. 1902 siirtyi Pankkonen Pohjois-Amerikan Yhdysvaltoihin. Täällä hän oli Michiganin valtiossa kolmisen vuotta, jonka jälkeen palasi takaisin kotiseudulle mennen siellä naimisiin sekä harjoitti kymmenet vuodet samanaikaisesti kotikylässään kesät maanviljelystä ja talvet Petäjäveden ympäristössä kiertokauppaa. Vv. 1916—17 hän joutui viettämään Muurmannilla ja sitä seuraavana vuotena otti osaa kotiseutunsa vapauspyrkimyksiin. Hänet valittiin vuosiksi 1918—20 Uhtuan kunnan kunnallislautakunnan esimieheksi. Tämän jälkeen hän siirtyi lopullisesti Suomeen perustaen kiinteän kaupan ensiksi 1928 Kintaudelle ja 1932 Äänekoskelle. Välillä oli hänellä kauppa parin vuoden ajan Jäppilässä. Vainajan ensimmäinen vaimo Veera Riihä kuoli 1937 ja seuraavana vuotena hän meni uusiin naimisiin Jyväskylästä kotoisin olevan neiti Tuulikki Pappisen kanssa.

Näihin kauppias Leo Pankkonen elämänpuutteisiin sisältyy paljon uhrattua työtä Karjalan heimon hyväksi. Meillä on erikoisesti syytä kiinnittää huomiota kahteen Pankkonen arvokkaaseen työsuuteen. Toisen hän suoritti Uhtualla toisen Kajaanissa. Edellisessä hän oli vv. 1918—20 Uhtuan kunnan kunnallislautakunnan esimiehenä. Tämä työ oli näiden monessa suhteessa levottomien ja raskaiden vuosien aikana vaativaa ja edesvastuullista. Pankkonen suoritti tehtävänsä erittäin tunnollisesti ja onnistuneesti.

V. 1920 joutui Itä-Karjalan väestö suurin joukoin siirtymään Suomen rajojen sisäpuolelle. Tämä pakolaisväestö tarvitsi paljon monenlaista apua. Taloudellinen apu oli sille erittäin tärkeä, kunnes se pääsi omille jaloilleen, johon sillä vilkkaana karjalaisena kaupakansana oli hyvät edellytykset. Tässä

Maanvilj. Mikko Laine.

Viime marraskuun 12 p:nä kuoli Kälviällä kotonaan maanviljelijä Mikko Laine. Hän oli syntynyt Vuokkiniemen Pirttilahden kylässä maanviljelijän poikana joulukuun 17 p:nä 1893. Mieheksi varuttuaan hän joutui ensimmäisen maailmansodan pyörteisiin, josta palasi v. 1918. Tällä matkalla hän haavoittui kahteen otteeseen. Kun samana vuotena Malmin retkikunta tuli Vienaan, liittyi Laine siihen ja tuli sitten retkikunnan mukana Suomeen. Sen jälkeen hän otti osaa Kuopiossa pidetyille venäläisille miehille järjestetyille johtajakursseille. Nämä kurssilaiset lähtivät kokonaisuudessaan Aunuksen retkelle. Sieltä palattuaan hän alkoi kiertokauppa-ammatin. Sitä seurasivat vuosien 1920—22 myllyrykset, joihin kaikkiin Mikko Laine otti osaa. Näitä vaikeita aikoja seurasi pitkä rauhallinen työkausi, jolloin hän aluksi harjoitti aikaisemmin aloittamaansa kiertokauppaa, mutta myöhemmin hän osti itselleen Kälviältä maatilan ja viljeli sitä. Ollessaan myllymatkalla hän sai sydänhalvauksen, johon lyhyen ajan kuluttua kuoli.

Monissa heimonsa taisteluissa mukana ollut Karjalan mies oli mukana myöskin Suomen talvisodassa lähes viidenkymmenen ikäisenä.

Heimonsa vapaus oli lähellä Mikko Laineen sydäntä. Siinä tarkoituksessa hän paljon uhrasi ja paljon kärsi. Nyt hän lepää heimomaansa mullissa.

avustustyössä tarvittiin monenlaisia järjestelyjä ja sopivia henkilöitä työntekijöiksi. Niinpä perustettiin v. 1921 sisäasiainministeriön alainen Vienan Karjalan pakolasten huoltotoimikunta Kajaaniin. Tämän toimikunnan jäseneksi ja huoltotoimikunnan kanslian toimitusjohtajaksi kutsuttiin Leo Pankkonen. Tässä vaativassa ja paljon huolta kysyvässä toimessa menestyi Pankkonen erinomaisesti. Sekä Suomen viranomaiset että pakolaisväestö luotti häneen ja hän sopeutuikin tähän monessa suhteessa arkaluontoiseen tehtävään hyvin. V. 1924 hän vapautui omasta pyynnöstään tästä tehtävästä.

Leo Pankkonen oli itäkarjalaisten yhteiskunnallisena ja sosiaalisena toimihenkilönä ensimmäisiä. Mutta myös valituskellisella alalla on hänen asiantuntemustaan monin tavoin käytetty. Niinpä hän kerkesi olla Karjalan Sivistysseuran ainaisjäsenenä neljännesvuosisadan ajan sekä oli valittu seuran johtokunnan jäseneksi vv. 1925—27. Myöskin taloudellisesti tuki Pankkonen seuraamme elämänsä loppuun asti.

Leo Pankkonen oli sanan parhaimmassa merkityksessä hyvä ihminen. Lukuisat karjalaiset muistavat häntä kiitollisin mielin ja me hänen työtoverina kunnioitamme hänen muistoaan esimerkillisenä ja tunnollisena Karjalan poikana!

W. Keynäs,

Kauppias Juho Tanner.

Kauppias Juho Tanner kuoli Vaasassa viime vuoden lokakuun 17 pnä. Tanner oli syntynyt Itä-Karjalassa Paadeneen pitäjässä tammikuun 26 pnä 1877. Jo poikasena hän joutui Pietariin toimien siellä teeliikkeessä. Täältä hänet toi vialainen suurliikemies Ivan Mitrofanoff Laihialle omaan liikeseensä. Myöhemmin Tanner perusti yhdessä Timo Mannerin kanssa yhteisen liikkeen Laihialle, joka v. 1914 siirrettiin Vaasaan. Viime vuodet kauppias Tanner toimi uudessa Tanner & Tamminen nimisessä liikkeessä toimitusjohtajana.

Kauppias Tanner oli pitkäaikainen seuramme ainasjäsen. Hän tuki taloudellisestikin seuraamme. Erikoisesti on mainittava, että kauppias Tanner oli yhtenä jäsenenä siinä karjalaisessa lähetystössä, joka kävi toukokuun alussa 1817 Pietarissa Venäjän väliaikaisen hallituksen luona esittämässä Vian ja Aunuksen kansallisia toivomuksia ja jätti Karjalan Sivistysseuran painattaman venäjänkielisen adressin siihen liittyvine karttoineen.

Kauppias Tanner kuoli pitkäaikaisen taudin murtamana.

Kauppias Feodor Veliheimo.

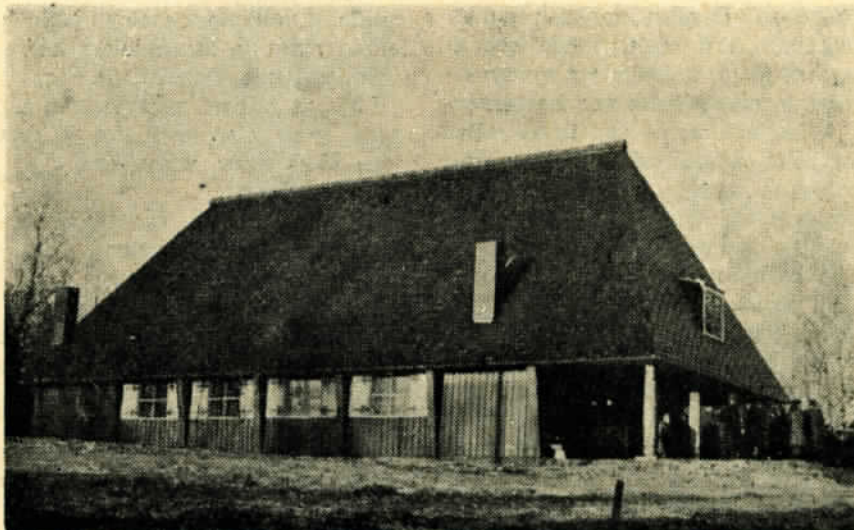

Viime tammikuun 7 pnä kuoli kotonaan Myllykoskella kauppias Feodor Veliheimo. Vainaja oli syntynyt lokakuun 10 pnä 1886 Rukajärvellä. Siirryttyään Suomeen hän toimi aluksi liikemiehenä Koriolla perustamassaan vaatetusliikkeessä. Myöhemmin hän siirtyi autojen pariin harjoittaen huomattavaa liikennettä usean vuoden ajan. Heikontuneen terveyden takia hän kuitenkin siirtyi jälleen liikelalle. V. 1936 hän perusti lyhyttavaraliikkeen Myllykoskelle. Tätä liikettä hän sitten hoiti kuolemaansa asti.

Vainajan iloinen, aito karjalainen luonne hankki hänelle paljon ystäviä. Hänen vieraanvaraiseen kotiinsa olivat ystävät ja tuttavat aina tervetulleita.

Vainajan ruumiinsiunauksen toimitti pastori V. Tsvetkov vainajan kotona. Hänet haudattiin Kouvolan hautuumaalle omaisten ja ystävien saattamana.

Vainaja oli Karjalan Sivistysseuran jäsen.

Nuijamaan seurakunnan uusi kirkko.